

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125324342
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2025:6125324342.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: 365.bank, a.s., Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 31 340 890, právne zast. Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., Dvořákovo nábřežie 8A, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.. D. XXXX/X, XXX XX B. D. E., právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Malcho, s.r.o., Stankovany 549, 034 92 Stankovany, IČO: 55 962 165, o zaplatenie 15.200,42 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie čiastočne čo do istiny 0,49 Eur s príslušenstvom zastavuje.
- II. Žalobu zamietá.
- III. Žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Dňa 23.07.2025 postúpil Okresný súd Banská Bystrica tunajšiemu súdu žalobu o ktorej rozhodoval v upomínacom konaní, pretože proti platobnému rozkazu vydanému v predmetnej veci podal žalovaný v zákonnej lehote odpor a žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 15.200,42 Eur, úroku 2.234,27 Eur, úroku z omeškania 48,26 Eur, úroku z omeškania 2.422,58 Eur, úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 15.173,69 Eur od 03.05.2025 do zaplateniaa náhrady trov konania.

3. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.07.2021 uzatvoril v právnom postavení veriteľa so žalovaným v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2144725833, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Žalovaný svojím podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. S účinnosťou od 03.07.2021 došlo k zmene jeho obchodného mena z pôvodného "Poštová banka, a.s." na nové "365.bank, a. s." Na základe zmluvy poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 17.000,- Eur, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť mu istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku jeho omeškania s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko tento na upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 14.08.2023 úver za predčasne splatný. Jednotlivé splátky žalovaného ako aj spôsob ich započítania do vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru sú uvedené v "Aktuálnom stave úveru", vyhotovenom z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený

v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení - a to v časti "Zaplatené splátky". Aktuálny stav úveru je vyhotovený z BIS-u (bankový informačný systém), ktorý odsúhlasila Národná banka Slovenska na základe čoho daný systém zabezpečuje dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný vykonal úhrady, ktoré on započítal prednostne na istinu:

- dňa 02.05.2025 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 16.08.2023 sumu vo výške 0,09 Eur,
- dňa 14.09.2023 sumu vo výške 1,09 Eur,
- dňa 12.10.2023 sumu vo výške 200,00 Eur,
- dňa 20.10.2023 sumu vo výške 1,09 Eur,
- dňa 17.11.2023 sumu vo výške 1,08 Eur,
- dňa 11.12.2023 sumu vo výške 1,09 Eur,
- dňa 19.12.2023 sumu vo výške 239,16 Eur,
- dňa 08.01.2024 sumu vo výške 0,09 Eur,
- dňa 09.02.2024 sumu vo výške 0,09 Eur,
- dňa 11.03.2024 sumu vo výške 0,09 Eur,
- dňa 09.04.2024 sumu vo výške 1,09 Eur,
- dňa 10.05.2024 sumu vo výške 1,09 Eur,
- dňa 27.05.2024 sumu vo výške 6,00 Eur,
- dňa 11.06.2024 sumu vo výške 0,09 Eur,
- dňa 01.07.2024 sumu vo výške 0,09 Eur,
- dňa 01.08.2024 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 02.09.2024 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 04.10.2024 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 04.11.2024 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 03.12.2024 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 02.01.2025 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 03.02.2025 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 03.03.2025 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 03.04.2025 sumu vo výške 0,10 Eur,
- dňa 02.05.2025 sumu vo výške 0,10 Eur.

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému nesplatenú istinu úveru, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou 17.000,- Eur a úhradami žalovaného započítanými na istinu. Úhrady vykonané žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru započítal v plnom rozsahu prednostne na istinu. Okrem nesplatennej istiny si uplatňuje voči žalovanému aj zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania:

- od dátumu poskytnutia úveru do dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru,
- z nesplatennej istiny od dňa nasledujúceho po dátume vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do dátumu poslednej úhrady žalovaného. Pre zjednodušenie žalobného návrhu uvedený úrok vyčíslil z nesplatennej istiny od dňa nasledujúceho po dátume poslednej úhrady žalovaného do zaplatenia. V súlade so Zmluvnými dokumentami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver aj zmluvné úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 7 % ročne. V súlade s Obchodnými podmienkami je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. V súvislosti s úročením nesplatennej istiny úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru poukázali na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 a Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. júna 2020. Prostredníctvom amortizovaného výpisu obsiahnutého v zmluve preukazuje, že za riadneho plnenia povinností by žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 3.844,92 Eur. Prepisom z listiny "Aktuálny stav úveru" preukazuje aj súhrnnú výšku platieb započítaných na úroky, t.j. 1.610,65 Eur. Platby vykonané žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru sa započítavajú prednostne na istinu. Žalobcovi tak vzniká nárok na úroky z istiny vo výške 2.234,27 Eur ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by žalovaný zaplatil pri riadnom plnení a už zaplatenými úrokmi. Ďalej uplatňuje aj nárok na zaplatenie bankových poplatkov vo výške spolu 26,73 Eur na ktoré mu vznikol nárok, pričom tieto sú účtované v zmysle Zmluvy a Sadzobníka poplatkov. Pred podaním žaloby opätovne vyzval

žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný povinný zaplatiť mu nasledovné dlžné sumy:

- a) nesplatenú istinu vo výške 15.173,69 Eur,
- b) vyčíslený zmluvný úrok z Istiny vo výške 2.234,27 Eur,
- c) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 48,26 Eur (ide o úrok z omeškania od dátumu poskytnutia úveru do dátumu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru),
- d) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 2.422,58 Eur (ide o úrok z omeškania od dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do dátumu poslednej úhrady žalovaného),
- e) zákonný úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 15.173,69 Eur od 03.05.2025 do zaplatenia (ide o úrok z omeškania od dňa nasledujúceho po dátume poslednej úhrady žalovaného do zaplatenia),
- f) poplatky vo výške 26,73 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že formulár neobsahuje samostatnú položku na uvedenie sumy vyčíslených poplatkov, položka "Istina" v časti D) "Uplatňovaný peňažný nárok" formulára obsahuje súčet dlžnej nesplatennej istiny vo výške 15.173,69 Eur a poplatkov vo výške 26,73 Eur.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Citoval ust. § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s tým, že podľa jeho názoru je zmluva o úvere pre absenciu obligatórnych náležitostí, ako aj pre nesprávne údaje bezúročná a bez poplatkov z nasledovných dôvodov. Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2021 platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. mája 2021 do 15. augusta 2021 zverejnené na stránke ministerstva financií SR uvádzajú, že podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6.500,- Eur vrátane bola priemerná RPMN vo výške 9,12 % p.a. Zmluva preto obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 9,17 %, čo má v konečnom dôsledku za následok absenciu údajov o priemernej RPMN. Podľa názoru žalovaného zmluva obsahuje aj nepravny údaj o odplate a RPMN, nakoľko tieto údaje musia byť v rovnakej výške 7,30 % p.a.. Zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: "všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov." Zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka z nasledovných dôvodov. Ku dňu vyhotovenia Upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, nebol v omeškaní so žiadnou splátkou. Ak súd vyhodnotí, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, jednak z dôvodu, že žalobca pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a jednak pre absenciu obligatórnych náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona, žalovaný nebol ku dňu vyhotovenia listu zo dňa 17.07.2023 - Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru v omeškaní so žiadnou mesačnou splátkou, nakoľko bol povinný uhrádzať len splátky istiny. Neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a teda neexistenciu omeškania pre povinnosť splácať len splátky istiny potvrdil aj Krajský súd Trenčín v rozsudku zo dňa 26.10.2022 sp. zn. 6CoCsp/25/2022. Z Upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a rovnako ani z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nie je preukázané pre omeškanie, s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, a preto sú tieto úkony v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť neplatné právne úkony. Žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle § 565 druhá veta do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Keďže žalobca pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch teda neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je oprávnený v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal doručenie listu zo dňa 17.07.2023 - Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru a rovnako ani listu zo dňa 14.08.2023 - Výzva na úhradu dlžnej sumy, pretože poštový podací hárok bez presnej identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie uvedených listín v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Citoval z ust. § 132 a § 216 ods. 1 CSP s tým, že s poukazom na uvedené zákonné ustanovenia je žaloba nedôvodná v celom rozsahu aj z dôvodu, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Sporové konanie (akým je aj v posudzovanej veci) je ovládané prejednacou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporu. Povinnosť strany sporu preukázať vlastné tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoje právo, nemôže

byť prenášaná na protistranu, pretože by to bolo v rozpore so základnými princípmi kontradiktórneho procesu, ako aj s princípom zodpovednosti za unesenie dôkazného bremena a princípom formálnej pravdy uplatňovanej v sporovom konaní. Poukázal na obsah uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019. Žalobca v konaní uplatnil svoju pohľadávku vyplývajúcu mu z uzatvorenej zmluvy o úvere, ktorú pohľadávku uplatnil v celosti, zosplatenú. Z dôvodu neurčitosti právnych úkonov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka treba vysloviť neplatnosť výzvy a okamžitého zosplatenia a teda je nutné konštatovať, že žalobca nepreukázal vznik nároku tak, ako ho uplatnil v žalobe. S poukazom na uvedenú neplatnosť úkonov je nutné zamietnuť žalobný nárok ako celok, keď nie je možné priznať žalobcovi plnenie z jednotlivých, už splatných a nepremličaných splátok a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou žalobou žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatený, v celosti. Súd by nemohol postupovať spôsobom priznania splatných a nepremličaných splátok, keď by uplatnením predmetného postupu konal v rozpore s Civilným sporovým poriadkom. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu, by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). Keďže žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že trvá na podanej žalobe. Má za to, že jeho nárok je odôvodnený a nestotožňuje sa s tvrdeniami žalovaného obsahnutými v odpore. Tvrdenie žalovaného, že žalobca nekonal s odbornou spôsobilosťou a nepreukázal spôsob, akým bola overená bonita klienta je nepravdivé a neodráža skutkový stav vecí, nakoľko súd výzvou zo dňa 16.06.2025 vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k spôsobu overovania bonity klienta, ako aj k určeniu splátky, pre ktorú bol úver predčasne zosplatený. Žalobca na túto výzvu riadne a včas reagoval dňa 20.06.2025, pričom poskytol požadované informácie a súčinnosť v súlade s požiadavkami súdu. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si splnil svoju povinnosť súčinnosti voči súdu a poskytol vysvetlenie týkajúce sa odborného postupu pri posudzovaní úverovej bonity klienta, čím vyvracia tvrdenie žalovaného o údajnej absencii odbornej starostlivosti. Ďalej uviedol, že podľa zverejnených údajov Ministerstva financií SR za 1. štvrtrok 2021 bola priemerná ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) pre spotrebiteľské úvery v kategórii ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v radoch 1 až 5 so zmluvnou platnosťou 5-10 rokov, v sume nad 6.500,- Eur vrátane, vo výške 9,12 % p.a., pričom toto tvrdenie nie je pravdivé. Zo súhrnných informácií o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2021, zverejnených na webovej stránke Ministerstva financií SR, vyplýva, že skutočná výška RPMN pre danú kategóriu predstavovala 9,17 % p.a.. Na základe vyššie uvedeného považuje žalobca odpor žalovaného za nepravdivý, neodôvodnený a účelový, pričom navrhuje, aby súd na tieto tvrdenia pri rozhodovaní neprihliadal.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.08.2025 uviedol, že žalobca pri skúmaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver nezískal od žalovaného žiadne údaje o jeho nákladoch na stravu, bývanie a celkovo na živobytie, z dôkazov, ktoré si zaobstaral žalobca si nemohol urobiť reálny obraz o tom, aká suma ostane žalovanému po odpočítaní všetkých nákladov na živobytie. Právny predchodca žalobcu od žalovaného nezisťoval žiadne náklady na zabezpečenie základných životných potrieb, čo preukazuje, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou a teda aj z uvedeného dôvodu nebol minimálne oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Uvedené potvrdil Krajský súd Košice v Uznesení zo dňa 26.05.2025 sp. zn. 8CoCsp/25/2024. Okrem prostriedkov procesnej obrany, ktoré boli doteraz zo strany žalovaného produkované, v zmysle ktorých neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru uviedol, že výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (list zo dňa 17.07.2023 označený ako "Vec: Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru") neobsahuje výslovne presnú identifikáciu mesačnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, a preto ide v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zákonníka pre neurčitosť o neplatný právny úkon a teda neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Vo výzve na úhradu pred zosplatením (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) musí byť uvedené, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškaní. Keďže výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti) je pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. Občianskeho zákonníka neplatný právny úkon, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedená sporná otázka bola vyriešená kolégiom Najvyššieho súdu SR, ktorý uverejnil v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025 - Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných judikát pod bodom 34, ako

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022. Žalobca zároveň nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka druhá veta a teda aj z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Sporové konanie (akým je aj v posudzovanej veci) je ovládané prejednacou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporu. Povinnosť strany sporu preukázať vlastné tvrdenia, z ktorých odvodzuje svoje právo, nemôže byť prenášaná na protistranu, pretože by to bolo v rozpore so základnými princípmi kontradiktórneho procesu, ako aj s princípom zodpovednosti za unesenie dôkazného bremena a princípom formálnej pravdy uplatňovanej v sporovom konaní. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019 i rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 31.07.2023 sp. zn. 10CoCsp/14/2023. Žiadal aby súd žalobu zamietol.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 01.09.2025 uviedol, že pred poskytnutím úveru skúmal platobnú schopnosť žalovaného, a to najmä v kontexte s prihliadnutím na účel úveru, dobu trvania úveru, pričom overoval existujúce záväzky žiadateľa a výšku príjmu žiadateľa. Žalobca predložil počas konania Okresnému súdu Banská Bystrica k sp. zn. 28Up/192/2025 žiadosť o úver, report zo Sociálnej poisťovne a výpis zo spoločného registra bankových informácií, ktoré preukazovali deklarovaný pracovný pomer a príjem žalovaného zo zamestnania, príjem spočívajúci v invalidnom dôchodku a kompletne informácie o úverových záväzkoch žalovaného zo spoločného úverového registra informácií. On vychádzal aj z údajov uvedených v žiadosti o úver, pričom správnosť údajov v žiadosti potvrdil žalovaný svojim podpisom. Žalovaný v žiadosti o úver uviedol rodinný stav, druh bývania, dosiahnuté vzdelania, počet vyživovaných detí, výšku mesačných splátok iných úverov a výšku nákladov spočívajúcich v zrážkach, výživnom a iných výdavkoch. Žalovaný deklaroval výšku mesačných splátok iných úverov a náklady na zrážky, alebo výživné alebo iné v sume 0,00 Eur. On teda postupoval výpočtom ukazovateľa schopnosti splácať úver podľa §7 zákona č. 129/2010 Z.z. a podľa metodiky vyjadrenej v opatrení Národnej banky Slovenska č. 10/2017. K namietanej výške bežných nákladov žalobca uviedol, že nie je v možnostiach veriteľa skúmať skutočné náklady dlžníka, preto sa zaviedla metodika výpočtu skúmania bonity, aby boli jasné dané zákonné limity a predpoklady výpočtu platobnej schopnosti dlžníkov a predišlo sa tým svojvoľnému zneužívaniu uvedeného inštitútu. Ak boli teda náklady žalovaného pre posúdenie a pre poskytnutie úveru žalovanému skutočne tak významné, potom žalovaný neposkytol veriteľovi úplné a pravdivé informácie, ponechal kolónky žiadosti týkajúce sa iných nákladov v hodnote 0,- Eur, a teda porušil svoju jedinú povinnosť podľa §7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Je potom na posúdení súdu, či si spotrebiteľ, ktorý sa svojim pričinením dopustil skreslenia výsledku posúdenia jeho platobnej schopnosti, zaslúži ochranu spočívajúcu v uložení sankcie podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22CoCsp/13/2023 z 27.03.2024, rozhodnutie NS SR zo dňa 25.04.2024, sp. zn. 4Cdo/84/2023, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7. februára 2018. Nesúhlasil s tvrdením že právny úkon žalobcu, ktorým upozornil žalovaného na omeškanie so po dobu viac ako tri mesiace a upozornil na možný následok mimoriadnej splatnosti úveru je neplatným právnym úkonom. Nie je žiadnym právnym predpisom výslovne obsahovo stanovená podmienka určitosti právneho úkonu viazaná na presné označenie splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplatneniu úveru. Z upozornenia je zrejmé, z ktorého zmluvného vzťahu žalobca vychádza, čo zamýšľa a z akého dôvodu došlo k vzniku práva na zosplatnenie úveru. Uviedol, že záväznosť judikatúry najvyšších súdnych autorít nie je absolútna, teda že predvídateľnosť práva nemožno vnímať absolútne. Obdobnú vec je možné rozhodnúť aj inak než v predošlých veciach. V takom prípade je však súd povinný svoje závery riadne, racionálne a ústavne konformne odôvodniť (čl. 2 ods. 3 CSP), a to takým spôsobom, aby predošlé rozhodnutia neboli ignorované, ale práve naopak, aby sa s nimi súd argumentačne vysporiadal. Inými slovami, súd má možnosť odkloniť sa v právnom posúdení veci od ustálenej súdnej praxe. Ak by sa súd nestotožnil s jeho názorom, má za to, že je povinnosťou prvoinštančného súdu posúdiť celý nárok a prípadne ho skúmať aj po vzhliadnutí neplatnosti zosplatnenia. Samotná skutočnosť prípadnej neplatnosti zosplatnenia totiž nemá vplyv na podstatu ani existenciu zmluvného nároku, nakoľko skutkovým a právnym základom nároku žalobcu je zmluva o spotrebiteľskom úvere a porušenie povinnosti žalovaného plniť. V nadväznosti na vyššie uvedené poukázal na stanovisko vyjadrené Krajským súdom v Nitre v uznesení sp. zn. 8CoCsp/9/2025 z 16.07.2025, a teda súd by mal posúdiť oprávnenosť nároku, čo do rozsahu nezaplatených splatných splátok.

8. Na výzvu súdu reagoval žalobca vyjadrením zo dňa 06.10.2025 a špecifikoval splátky spotrebiteľského úveru. Formou tabuľky uviedol špecifikáciu, kedy a v akej výške žalovaný plnil splátky, celkovú sumu splátok, ktoré žalovaný uhradil a konkretizoval, ako boli splátky úveru započítané na istinu, úroky a

poplatky. Do 14.08.2023 veriteľ preukázal spôsob započítania aj predloženým dokumentom "aktuálny stav úveru", ktorý obsahuje zoznam zaplatených splátok a tvorí prílohu k žalobnému návrhu. Po dátume 14.08.2023 žalobca započítaval všetky platby žalovaného na istinu. V období od 20.03.2022 do 20.09.2022 povolil v zmysle žiadosti žalovaného odklad splátok s tým, že úroky za obdobie odkladu započítal na ostávajúce splátky v dôsledku čoho došlo k zmene výšky mesačnej splátky z 289,52 Eur na 299,56 Eur, pričom poučil dlžníka o následkoch odkladu splátok, ktorým je úročenie úveru počas odkladu. Úroky počas obdobia odkladu vo výške 557,44 Eur boli započítané na splátky nasledujúce po odklade splátok. Splátky č. 1 až 12 predstavujú súhrnne sumu 3.524,44 Eur, sú započítané vo výške 2.382,82 Eur na istinu a 1.141,62 Eur na úroky. Žalovaný doposiaľ uhradil 3.464,23 Eur. Žalovaný neuhradil splátku č. 12 splatnú k 20.01.2023 v plnom rozsahu. Zostatok nesplatenej splátky predstavuje sumu 60,21 Eur. Nasledujúce nezaplatené splatné splátky sú splátky č. 13 až 44. splatné v období od 20.02.2023 až 20.09.2025 v súhrnnej výške 9.585,92 Eur. Žalovaný tak celkovo nezaplatil splátky splatné v súhrnnej výške 9.646,13 Eur (9.585,92 + 60,21), ktorá pozostáva z istiny 7.159,83 Eur a úrokov 2.486,30 Eur.

9. V podaní zo dňa 27.10.2025 vzal žalobu v sume 0,49 Eur späť z dôvodu úhrad žalovaným a to dňa 03.06.2025 vo výške 0,10 Eur, dňa 03.07.2025 vo výške 0,10 Eur, dňa 09.08.2025 vo výške 0,10 Eur, dňa 03.09.2025 vo výške 0,09 Eur a dňa 05.10.2025 vo výške 0,10 Eur. Požadoval, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade

- istiny 15.199,93 Eur,
- úroku 2.234,27 Eur,
- úroku z omeškania 48,26 Eur,
- úroku z omeškania 2.422,58 Eur,
- úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 15.173,69 Eur od 03.05.2025 do 03.06.2025,
- úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 15.173,59 Eur od 04.06.2025 do 03.07.2025,
- úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 15.173,49 Eur od 04.07.2025 do 09.08.2025,
- úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 15.173,39 Eur od 10.08.2025 do 03.09.2025,
- úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 15.173,30 Eur od 04.09.2025 do 05.10.2025,
- úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 15.173,20 Eur od 06.10.2025 do zaplatenia.

10. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 12.11.2025, pričom pojednávania sa zúčastnil iba právny zástupca žalovaného, ktorý ospravedlnil neprítomnosť žalovaného. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčast písomne ospravedlnili. Lehota na prípravu bola u strán zachovaná. Preto súd v súlade s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti procesných strán i právneho zástupcu žalobcu.

11. Právny zástupca žalobcu na svojej argumentácii uvedenej v písomných podaniach zotrval a žiadal, aby súd žalobu zamietol. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu pod č. 3/2025, o ktoré oprel svoj záver, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalobcu platne nedošlo. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 a v tomto kontexte aj na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Košiciach súladnú s týmto rozhodnutím, napr. rozsudok sp. zn. 2CoCsp/27/2025 zo dňa 14.08.2025 podľa ktorého nemôže súd rozhodnúť mimo žalobcom navrhovaného petitu.

12. Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to so žiadosťou o spotrebiteľský úver zo dňa 27.07.2021 vrátane súhrnnej informácie o spotrebiteľskom úvere a formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.07.2021, dokladmi svedčiacimi o šetrení bonity, aktuálnym stavom úveru ku dňu 30.04.2025, žiadosťou o odklad splátok zo dňa 18.03.2022, oznámením o povolení odkladu splátok z toho istého dňa, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 17.07.2023 s doručenkou vrátane podacieho hárku, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.08.2023 s doručenkou, predžalobnou výzvou zo dňa 06.05.2025 a zistil tento skutkový stav:

13. Dňa 27.07.2021 uzatvorila 365bank, a.s., Bratislava a žalovaný ako dlžník Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli obchodné podmienky banky. Tomuto predchádzala žiadosť o spotrebiteľský úver zo dňa 27.07.2021 vrátane súhrnnej informácie o spotrebiteľskom úvere a formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere z toho istého dňa. Z uvedenej zmluvy bolo zistené, že žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 17.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 72 mesačných dohodnutých splátkach po 289,52 Eur. Celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť činila 20.844,92 Eur, RPMN činila 7,3 %, priemerná RPMN 9,17 %, fixná úroková sadzba 7 %, odplata 7 %.

14. Z upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 17.07.2023 súd zistil, že žalovaný bol veriteľom vyzvaný k úhrade dlhu vo výške 2.056,34 Eur v lehote do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Zároveň bol upozornený na sankciu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Výzva bola žalovanému doručená dňa 20.07.2023, o čom svedčí pripojená doručenka.

15. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.08.2023 súd zistil, že veriteľ vyzval žalovaného na úhradu sumy 16.363,38 Eur s príslušenstvom v lehote 10 dní od doručenia výzvy, potom čo úver predčasne zosplatnil ku dňu 14.08.2023. Výzva bola žalovanému doručená dňa 17.08.2023, o čom svedčí pripojená doručenka.

16. Z predžalobnej výzvy zo dňa 06.05.2025 bolo zistené, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 19.188,05 Eur.

17. Z aktuálneho stavu úveru vyhotoveného ku dňu 30.04.2025 súd zistil, že žalovanému bola poskytnutá suma 17.000,- Eur, pričom žalovaný na istinu splatil iba sumu 1.372,98 Eur.

18. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len ako "C.s.p."), žalobca môže vziať žalobu späť.

19. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

20. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

21. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

22. Keďže došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby čo do sumy 0,49 Eur z dôvodu úhrad žalovaného a to pred otvorením pojednávania vo veci samej, súd konanie v tejto časti zastavil, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 až 3, 5 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

27. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

29. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

30. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu vyhotovenia výzvy na úhradu pohľadávky, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Na právny vzťah účastníkov súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca vystupuje ako podnikateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa. Právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len "Zákon o

spotrebiteľských úveroch") ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

34. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená dňa 27.07.2021 Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Táto skutočnosť rovnako ako aj výška úhrady dlhu realizovaná žalobcom v sume 3.464,72 Eur (2.464,23 Eur + 0,49 Eur) v konaní sporná nebola.

35. Súd preskúmal náležitosti úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvorenia zmluvy, ako aj v zmysle ustanovenia §1a a nasl. nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a konštatuje, že najvyššia prípustná výška odplaty podľa § 1a v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. k 27.07.2021 predstavovala hodnotu 18,34 % p. a. (t.j. 2 x 9,17 % p.a.). Súd pri stanovení maximálnej výšky odplaty vychádza podľa §1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR, podľa ktorých priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou nad 5 do 10 rokov pre 1. štvrtrok roku 2021 so stavom platným k 27.07.2021, zverejnených Ministerstvom financií SR bola 9,17 % p.a. a dvojnásobok činí 18,34 %, takže žalobca najvyššiu zákonnú výšku odplaty v úverovej zmluve uvedenú vo výške 7 % p.a. nepresiahol.

36. Súd preskúmal aj ďalšie náležitosti úverovej zmluvy vrátane údajov o RPMN. Jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru.

37. V zmluve o úvere zo dňa 27.07.2021 je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 7,30 % p.a. a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť činí 20.844,92 Eur. Zo zmluvy i listiny - prehľad splátok a úhrad získal vedomosť, že žalovaný na predmetný úverový vzťah uhradil mesačné splátky vo výške 289,52 Eur. Prepočtom RPMN prostredníctvom RPMN kalkulačky súdneho registra bolo zistené, že RPMN činila 7,24 %, pričom tento údaj obsahuje iba minimálnu tolerovateľnú odchýlku, preto je možné považovať ho za korektný, rovnako ako údaj o celkových nákladoch úveru po prepočte súdu.

38. Súd po preskúmaní náležitosti úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvorenia zmluvy teda zistil, že tieto sú uvedené v predmetnej úverovej zmluve v zákonných hodnotách a výškach.

39. Súd sa zaoberal žalovaným namietanou otázkou neplatnosti predčasného zosplatenia úveru, týkajúcu sa nutnosti konkretizácie splátky pre ktorú banka úver zosplatnila.

40. Vychádzal z faktu, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, preto ho žalobca výzvou zo dňa 17.07.2023 upozornil, že ku dňu 17.07.2023 je viac ako 3 mesiace v omeškani s plnením splátok úveru, pričom dlh vyčíslil na sumu 2.056,34 Eur (omeškané splátky 2.038,61 Eur a poplatky 17,73 Eur) a žalovaného vyzval na jeho úhradu v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená dňa 20.07.2023. Predmetná výzva síce obsahuje výšku dlhu spotrebiteľa, nie je v nej však konkrétne špecifikovaná splátka pre ktorú následne došlo k zosplateniu. Žalovaný na výzvu nereagoval, dlžnú sumu neuhradil, preto žalobca úver ku dňu 14.08.2023 predčasne zosplatnil, čo žalovanému oznámil výzvou zo dňa 14.08.2023, ktorou ho zároveň vyzval na úhradu dlhu v celkovej

výške 16.363,38 Eur, pozostávajúcu z dlžnej istiny vo výške 15.627,02 Eur, 709,63 Eur a poplatkov za opomienky 26,73 Eur. Predmetnú výzvu žalovaný prevzal dňa 17.08.2023.

41. V tomto smere sa súd stotožňuje s názorom žalovaného, že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Takže neuvedenie konkrétnej splátky na výzve banky (žiadna z vyššie uvedených listín splátku nekonkretizuje) bolo dôvodom pre ktorý nebolo možné úver zosplatniť a v celosti vymáhať od žalovaného. V tomto kontexte súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, týkajúcu sa obsahu výzvy pred zosplatnením úveru a nutnosti špecifikácie pre ktorú konkrétnu splátku pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky, napr. rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024 i sp. zn. 5Cdo/197/1922 zo dňa 26.06.2024, ako aj jeho ostatné rozhodnutie sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025 zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR - rozhodnutia vo veciach občianskoprávných č. 3/2025 ako rozhodnutie č. 34. obsahujúce právnu vetu, podľa ktorej "bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)".

42. Vzhľadom na vyššie uvedené bol prejednávajúci súd toho názoru, že právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto úkonom zákon obchádzajúcim (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitým, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zosplatnenie úveru žalobcom teda súd považoval na neplatné.

43. Ďalej sa súd zaoberal argumentáciou žalovaného spočívajúcu v nemožnosti súdu rozhodnúť mimo žalobcom navrhovaný petit, bez prekročenia zásady ne ultra petitum teda, bez porušenia práva na spravodlivý proces.

44. Zo skutkových tvrdení žalobcu prezentovaných v tomto spore jednoznačne vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovanému plnenia, na ktoré mu vznikol nárok v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru.

45. Jednou z náležitostí žaloby je povinnosť žalobcu pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si v konaní uplatňuje svoje právo a ktoré mu zakladajú tvrdený nárok voči žalovanému. Súd je predmetom sporu, a teda skutkovým základom uplatneného nároku uvedeným v žalobe, viazaný. V súlade s autonómiou súkromnoprávných vzťahov súdy neposkytujú ochranu právnomu vzťahu, právu ani nároku na plnenie, o ochranu ktorého žalobca nežiadal." (pozri Civilný sporový poriadok, Komentár, doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kolektív, str. 800).

46. Súd nie je v sporovom konaní oprávnený zaoberať sa iným právnym vzťahom, iným právom ani iným plnením čo do druhu a výšky, než aké boli vymedzené v žalobe a nemôže ani priznať iné plnenie ako to, ktoré bolo v petite žiadané. Súd teda nemôže žalobcovi prisúdiť niečo iné, než žiadal; povedané inak, súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom. Vyplýva to jednak z dispozičného princípu sporového procesu ako aj z viazanosti súdu žalobným návrhom v zmysle ustanovenia § 216 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku. V kontexte uvedeného potom nie je možné priznať žalobcovi plnenie na základe iných, než v žalobe tvrdených skutkových okolností, keď Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 konštatoval: "súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu."

47. Základnou povinnosťou žalobcu v sporovom konaní je uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia a predložiť dôkazy za účelom ich preukázania; zároveň platí, že súd nie je povinný za žalobcu vyhľadávať z predložených dôkazov rozhodujúce skutočnosti, pretože by tým nahrádzal procesnú aktivitu žalobcu. Žalobcovi síce ostal nárok na zaplatenie splátok v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale neuviedol také rozhodujúce skutkové okolnosti a nenavrhol vykonať také dôkazy, z ktorých by súd mohol určiť výšku a počet splatných splátok bez toho, aby tým nahrádzal činnosť žalobcu; žalobca netvrdil, žeby uplatnený nárok odvodzoval od jednotlivých splatných splátok; svoj nárok špecifikoval ako nárok na plnenie z predčasne zosplateného úveru (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11CoCsp/14/2024, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/27/2025 a pod.).

48. Viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmieť ísť nad rámec petitu tzv. zásada "ne ultra petitum", sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu) a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke, aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať. Žalobný návrh (petit) je obligatórnou náležitosťou žaloby (viď § 132 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok upravuje aj výnimku, keď súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, avšak musí ísť o prípad, ak z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami (čo však vzhľadom na spotrebiteľský charakter prejednávanej veci nebol posudzovaný prípad). Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 4 M Cdo 15/2010).

49. Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného stavu súd dospel k záveru, že aj keď sa bezpochyby žalobca domáhal priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola žalovaná a oboznámená v konaní, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdil, že došlo k zosplateniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkoval ku svojim tvrdeniam aj dôkazy. Keďže však súd 1. stupňa nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), navyiac v spore ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, bez porušenia zásady "ne ultra petitum", čím by došlo i k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces bol nútený žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uvedený záver vyplýva i už z vyššie citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 a tento prešiel aj kontrolou ústavnosti uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 528/2024 z 02.10.2024.

50. Žalobcom formulované nepostačujúce skutkové tvrdenia v žiadnom prípade nemohli byť základom pre vyhovieť podanej žalobe v časti. Súd nemal povinnosť vyhľadávať v jednotlivých predložených listinách skutočnosti potrebné na posúdenie nároku, čo vyplýva priamo z procesnej úpravy (§ 132 ods. 2 CSP). Žalobca teda v tomto spore neuniesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno na vysvetlenie opodstatnenosti nároku na zaplatenie jednotlivých splátok s príslušenstvom, pričom bolo na ňom, aby súdu uviedol dostatočný rozsah tvrdení v nadväznosti na predložené listiny, ktoré by umožňovali rozhodnúť o vyhovieť žalobe.

51. V závere súd dodáva, že je neprípustné, aby súd v spore (navyše v takom, ktorý má spotrebiteľský charakter) "pomáhal" silnejšej procesnej strane tým spôsobom, že preskúma predložené listiny s cieľom nájsť právny a skutkový základ v tvrdení, ktoré ako také nemohli byť základom pre vyhovieť žalobe v preskúmanej časti. Pokiaľ žalobca nepreukázal platnosť predčasného zosplatenia poskytnutého úveru, žaloba voči žalovanému nemôže byť dôvodná.

52. Vzhľadom na to, že súd nemôže rozhodnúť o inom nároku ako bol uplatnený v žalobe a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nepovažuje za preukázané, žalobu v celom rozsahu zamietol.

53. Na záver súd v tejto spojitosti s hodnotením dôkazov upriamuje pozornosť na to, že Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej praxi k potrebnosti zodpovedania nepodstatných otázok formuloval (tiež) záver, že "...všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania." (napr. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04). V inom rozhodnutí (II. ÚS 200/09) ústavný súd obdobne

uviedol, že "...odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania a aby mu dalo jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému.." Žiada sa v tejto súvislosti pripomenúť tiež výstižný záver, formulovaný ESĽP v rozhodnutí vo veci Ruiz Torija proti Španielsku, v zmysle ktorého "Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci". Preto sa ostatnými námietkami žalovaného sa ďalej nezaoberal.

54. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

56. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. O trovách konania rozhodol súd podľa úspešnosti v spore. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, s výnimkou sumy 0,49 Eur, kde konanie z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby zastavil. Uvedená čiastka však predstavuje iba zanedbateľnú časť žalovanej istiny, teda súd konštatuje, že žalovaný bol v konaní plne úspešný, a preto mu náhrada trov konania bola priznaná v plnom rozsahu a to tak, ako je to uvedené vo výroku III. rozsudku.

59. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.